

EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

Briuselis, 2014 m. balandžio 25 d.
(OR. en)

2013/0023 (COD)

PE-CONS 45/14

DROIPEN 28
JAI 110
ECOFIN 177
UEM 34
GAF 12
CODEC 519

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas: EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA dėl euro ir kitų valiutų apsaugos nuo padirbinėjimo baudžiamosios teisės priemonėmis, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA 2014/.../ES**

... m. ... d.

**dėl euro ir kitų valiutų apsaugos nuo padirbinėjimo
baudžiamosios teisės priemonėmis,
kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 83 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę¹,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

¹ OL C 179, 2013 6 25, p. 9.

² OL C 271, 2013 9 19, p. 42.

³ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir ... m. ... d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) euro, kaip bendra valiuta, yra naudojamas euro zonos valstybėse narėse ir atlieka svarbų vaidmenį Sąjungos ekonomikoje ir kasdieniame jos piliečių gyvenime. Kita vertus, kadangi nuo euro įvedimo 2002 m. ši valiuta nuolat tampa organizuotų nusikaltėlių grupių, veikiančių pinigų padirbinėjimo srityje, taikiniu, euro padirbinėjimas sukėlė mažiausiai 500 mln. EUR žalos. Todėl visai Sąjungai svarbu kovoti su bet kokia veikla, dėl kurios, padirbinėjant bendrą valiutą, galėtų būti pakenkta euro autentiškumui, ir už ją numatyti baudžiamąją atsakomybę;
- (2) dėl padirbtų pinigų smarkiai nukenčia visuomenė. Dėl padirbinėjimo nukenčia piliečiai ir įmonės, kuriems neatlyginama, net jeigu padirbtų pinigų jie gavo veiklą vykdydami sąžiningai. Vartotojams gali kilti susirūpinimas dėl pakankamos grynųjų pinigų apsaugos ir jie gali bijoti gauti padirbtų banknotų ir monetų. Todėl visose valstybėse narėse ir trečiosiose šalyse labai svarbu užtikrinti piliečių, įmonių ir finansų įstaigų pasitikėjimą, kad jie būtų tikri dėl banknotų ir monetų autentiškumo;
- (3) labai svarbu užtikrinti, kad euro ir kitos valiutos, kurių apyvarta yra teisiškai leista, būtų tinkamai apsaugotos efektyviomis ir veiksmingomis baudžiamosios teisės priemonėmis visose valstybėse narėse;
- (4) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 974/98¹ valstybės narės, kurių valiuta yra euro, įpareigos užtikrinti tinkamas sankcijas už euro banknotų ir monetų padirbinėjimą bei klastojimą;

¹ 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo (OL L 139, 1998 5 11, p. 1).

- (5) Tarybos reglamentuose (EB) Nr. 1338/2001¹ ir (EB) Nr. 1339/2001² nustatomos priemonės, būtinos euro apsaugai nuo padirbinėjimo, visų pirma padirbtų euro banknotų ir monetų išėmimo iš apyvartos priemonės;
- (6) 1929 m. balandžio 20 d. Ženevoje pasirašytoje Tarptautinėje konvencijoje dėl kovos su pinigų padirbinėjimu ir jos protokole³ (toliau – Ženevos konvencija) nustatytos veiksmingos valiutos padirbinėjimo prevencijos, baudžiamojo persekiojimo ir baudimo už ją nuostatos. Visų pirma ja siekiama užtikrinti, kad už valiutos padirbinėjimo veikas būtų galima skirti griežtas baudžiamąsias ir kitas sankcijas. Visos Ženevos konvencijos Susitariančiosios Šalys turi taikyti nediskriminavimo principą kitų valiutų, kurios nėra jų nacionalinė valiuta, atžvilgiu;
- (7) ši direktyva papildo Ženevos konvencijos nuostatas ir sudaro valstybėms narėms lengvesnes sąlygas jas taikyti. Tuo tikslu svarbu, kad valstybės narės būtų Ženevos konvencijos šalys;

¹ 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1338/2001, nustatantis priemones, būtinas euro apsaugai nuo padirbinėjimo (OL L 181, 2001 7 4, p. 6).

² 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1339/2001, išplečiantis Reglamento (EB) Nr. 1338/2001, nustatančio priemones, būtinas euro apsaugai nuo padirbinėjimo, veikimą toms valstybėms narėms, kurios nėra priėmusios euro kaip savo bendros valiutos (OL L 181, 2001 7 4, p. 11).

³ 1931 m. Tautų Lygos sutarčių serija, Nr. 2623, p. 372.

- (8) ši direktyva grindžiama Tarybos pamatiniu sprendimu 2000/383/TVR¹ ir jį atnaujina. Ji papildo to pamatinio sprendimo nuostatas dėl sankcijų lygio, tyrimo priemonių ir padirbtų euro banknotų ir monetų analizės, nustatymo ir suradimo vykstant teismo procesui;
- (9) šia direktyva turėtų būti apsaugoti visi banknotai ir monetos, kurių apyvarta yra teisiškai leista, neatsižvelgiant į tai, ar jie pagaminti iš popieriaus, metalo ar kokios kitos medžiagos;
- (10) siekiant užtikrinti euro ir kitų valiutų apsaugą, reikia bendrai apibrėžti su valiutos padirbinėjimu susijusias nusikalstamas veikas, taip pat bendras, veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias sankcijas, taikytinas ir fiziniams, ir juridiniams asmenims. Kad būtų užtikrintas derėjimas su Ženevos konvencija, šioje direktyvoje turėtų būti numatyta, kad turi būti baudžiama už tas pačias veikas kaip ir Ženevos konvencijoje. Todėl netikrų banknotų ir monetų gaminimas ir platinimas turėtų būti laikomas nusikalstama veika. Atskirai turėtų būti baudžiama už svarbų pasirengimą šioms veikoms, pavyzdžiui, už padirbinėjimo priemonių ir sudedamųjų dalių gaminimą. Apibrėžiant tas veikas siekiama bendro tikslo – atgrasyti nuo bet kokių veiksmų, susijusių su padirbtais banknotais ir monetomis, ir nuo jiems gaminti skirtų priemonių bei kitų įrankių naudojimo;

¹ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR dėl apsaugos nuo padirbinėjimo griežtinimo kriminalinėmis bausmėmis ir kitokiomis sankcijomis ryšium su euro įvedimu (OL L 140, 2000 6 14, p. 1).

- (11) netinkamas autorizuotų spaustuvių ar monetų kalyklų teisėtos įrangos ar medžiagų naudojimas neleistinai banknotų ir monetų gamybai siekiant juos apgaulingai naudoti taip pat turėtų būti laikomas nusikalstama veika. Toks netinkamas naudojimas apima atvejus, kai nacionalinis centrinis bankas arba monetų kalykla ar kitas veiklos leidimą turintis pramonės atstovas gamina banknotus ar monetas viršydamas Europos Centrinio Banko (ECB) nustatytą kvotą. Jis taip pat apima atvejus, kai teisiškai įgalios spaustuvės ar monetų kalyklos darbuotojas nesąžiningai naudoja įrangą savo tikslams. Tokie veiksmai turėtų būti baudžiami kaip nusikalstama veika, net jeigu leisti kiekiai ir neviršijami, kadangi į apyvartą išleistų pagamintų banknotų ir monetų nebūtų galima atskirti nuo teisėtai į apyvartą išleistos valiutos;
- (12) šia direktyva taip pat turėtų būti apsaugoti banknotai ir monetos, kurių ECB arba nacionaliniai centriniai bankai ir monetų kalyklos oficialiai dar neišleido. Taigi, pavyzdžiui, euro monetos su naujomis nacionalinėmis pusėmis arba naujos serijos euro banknotai turėtų būti apsaugoti prieš juos oficialiai išleidžiant į apyvartą;
- (13) kai tinkama, taip pat turėtų būti baudžiama už kurstymą, bendrininkavimą ir kėsinimąsi padaryti pagrindines valiutos padirbinėjimo veikas, įskaitant netinkamą teisėtos įrangos ar medžiagų naudojimą ir banknotų ir monetų, kurie dar neišleisti, bet kurie yra skirti išleisti į apyvartą, padirbinėjimą. Pagal šią direktyvą nereikalaujama, kad valstybės narės pradėtų bausti už kėsinimąsi padaryti veiką, susijusią su valiutos padirbinėjimo priemone ir sudedamąja dalimi;
- (14) tyčia turėtų būti būdinga visiems šioje direktyvoje nustatytų nusikalstamų veikų elementams;

- (15) valiutos padirbinėjimas valstybėse narėse tradiciškai laikomas nusikaltimu, už kurį skiriamos griežtos sankcijos. Taip yra dėl sunkaus nusikaltimo pobūdžio ir didelio poveikio piliečiams bei įmonėms, taip pat dėl to, kad reikia užtikrinti Sąjungos piliečių pasitikėjimą euro ir kitų valiutų autentiškumu. Tai visų pirma pasakytina apie euro – bendrą valiutą, kurią naudoja daugiau nei 330 mln. euro zonos gyventojų ir kuri yra antra pagal svarbą tarptautinė valiuta;
- (16) valstybės narės nacionalinės teisės aktuose turėtų numatyti baudžiamąsias sankcijas, susijusias su Sąjungos teisės nuostatomis dėl kovos su valiutos padirbinėjimu. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios ir turėtų apimti laisvės atėmimą. Šioje direktyvoje numatytas maksimalios laisvės atėmimo bausmės už joje nurodytas nusikalstamas veikas minimalus lygis turėtų būti taikomas bent už sunkiausias tų nusikalstamų veikų formas;
- (17) skiriamos sankcijos turėtų būti veiksmingos ir atgrasomosios, tačiau neturėtų būti neproporcingos padarytoms veikoms. Nors už tyčinį padirbtos valiutos, kuri buvo gauta veiklą vykdant sąžiningai, realizavimą galėtų būti baudžiama taikant kitokio tipo sankciją pagal valstybių narių nacionalinę teisę, įskaitant baudas, toje nacionalinėje teisėje kaip maksimali sankcija turėtų būti numatytas laisvės atėmimas. Fizinį asmenų laisvės atėmimo sankcijos turės stiprų atgrasomąjį poveikį potencialiems nusikaltėliams visoje Sąjungoje;
- (18) kadangi šia direktyva nustatomos būtiniausios taisyklės, valstybės narės gali priimti arba toliau taikyti su valiutos padirbinėjimu susijusias nusikalstamas veikas reglamentuojančias griežtesnes taisykles;

- (19) ši direktyva neturi poveikio nacionalinėje baudžiamojoje teisėje įtvirtintoms bendrosioms taisyklėms ir principams dėl nuosprendžių priėmimo ir vykdymo atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes;
- (20) kadangi pasitikėjimą banknotų ir monetų autentiškumu taip pat gali sumažinti arba jam pakenkti juridinių asmenų veiksmai, juridiniai asmenys turėtų atsakyti už jų vardu padarytas nusikalstamas veikas;
- (21) kad būtų užtikrinta valiutos padirbinėjimo veikų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo už jas sėkmė, už tokių veikų tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą už jas atsakingi asmenys turėtų turėti galimybę naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, pavyzdžiui, priemonėmis, kurios naudojamos kovojant su organizuotais ar kitais sunkiais nusikaltimais. Tokios priemonės atitinkamais atvejais galėtų apimti, pavyzdžiui, ryšio pranešimų perėmimą, slaptą stebėjimą, įskaitant elektroninį stebėjimą, banko sąskaitų stebėjimą ir kitus finansinius tyrimus. Atsižvelgiant, *inter alia*, į proporcingumo principą, tokių priemonių naudojimas pagal nacionalinę teisę turėtų būti proporcingas tiriamų nusikalstamų veikų pobūdžiui ir sunkumui. Turėtų būti paisoma teisės į asmens duomenų apsaugą;

- (22) valstybės narės savo teritorijoje ir savo piliečių padarytų veikų atžvilgiu turėtų nustatyti savo jurisdikciją nuosekliai pagal Ženevos konvenciją ir kitų Sąjungos baudžiamosios teisės aktų nuostatas dėl jurisdikcijos, turint mintyje, kad nusikalstamos veikos paprastai geriausiai tiriamos pagal tos valstybės, kuriose jos padarytos, baudžiamojo teisingumo sistemą;
- (23) atsižvelgiant į išskirtinę euro reikšmę Sąjungos ekonomikai ir visuomenei, taip pat į specifinę euro, kaip valiutai, pasauliniu mastu kylančią grėsmę, kurią rodo didelis skaičius trečiosiose šalyse veikiančių spaustuvių, reikia imtis papildomų jo apsaugos priemonių. Todėl turėtų būti nustatytas jurisdikcijos principas ne atitinkamos valstybės narės teritorijoje padarytų su euro susijusių veikų atžvilgiu, jeigu veiką padaręs asmuo yra tos valstybės narės teritorijoje ir nėra išduotas, arba jeigu su ta veika susijusių padirbtų euro banknotų ar monetų randama toje valstybėje narėje. Atsižvelgiant į objektyviai kitokią valstybių narių, kurių valiuta yra euro, padėtį, yra tikslinga, kad tokios jurisdikcijos nustatymo prievolė būtų taikoma tik toms valstybėms narėms. Siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn už 3 straipsnio 1 dalies a punkte, 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas veikas, kai jos yra susijusios su 3 straipsnio 1 dalies a punktu, taip pat už kurstymą vykdyti, bendrininkavimą vykdant ir kėsinimąsi įvykdyti tas veikas, jurisdikcijos nustatymui neturėtų būti keliama sąlyga, kad veiksmai sudaro nusikalstamą veiką toje vietoje, kurioje jie buvo įvykdyti. Taikydamos tokią jurisdikciją valstybės narės turėtų atkreipti dėmesį į tai, ar nusikalstamos veikos tiriamos pagal tos valstybės, kuriose jos padarytos, baudžiamojo teisingumo sistemą, ir turėtų paisyti proporcingumo principo, visų pirma atsižvelgdamos į trečiosios šalies už tuos pačius veiksmus paskelbtą apkaltinamąjį nuosprendį;

- (24) padirbti euro banknotai ir monetos analizuojami ir nustatomi centralizuotai atitinkamai nacionaliniuose analizės centruose arba atitinkamai nacionaliniuose monetų analizės centruose, kurie yra paskirti arba įsteigti Reglamentu (EB) Nr. 1338/2001. Analizuoti, nustatyti ir rasti padirbtus euro banknotus ir monetas taip pat turėtų būti įmanoma vykstant teismo procesui, siekiant paspartinti padirbtų pinigų gamybos šaltinio aptikimą vykdant konkretų nusikalstamų veikų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą už jas ir užkirsti kelią tokios rūšies padirbtų pinigų tolesniam patekimui į apyvartą bei juos išimti iš apyvartos, tinkamai atsižvelgiant į teisingo ir veiksmingo bylos nagrinėjimo principą. Taip būtų prisidedama prie kovos su padirbinėjimo nusikalstamomis veikomis veiksmingumo ir tuo pačiu metu padidėtų konfiskuotų padirbtų pinigų perdavimų skaičius vykstant baudžiamajam procesui, taikant ribotas išimtis, kai turėtų būti suteikta tik prieiga prie padirbtų pinigų. Apskritai kompetentingos institucijos turėtų leisti padirbtus pinigus fiziškai perduoti nacionaliniams analizės centrams ir nacionaliniams monetų analizės centrams. Tam tikromis aplinkybėmis, pavyzdžiui, kai įrodymus baudžiamajame procese sudaro tik keli padirbti banknotai ar monetos, arba jeigu fiziškai juos perdavus kiltų rizika, kad bus sunaikinti tokie įrodymai, kaip pirštų atspaudai, kompetentingos institucijos turėtų galėti nuspręsti suteikti galimybę susipažinti su banknotais ir monetomis;

- (25) būtina rinkti palyginamuosius duomenis apie šioje direktyvoje nustatytas nusikalstamas veikas. Kad būtų gauta išsamesnės informacijos apie padirbinėjimo problemą Sąjungos lygmeniu ir taip padedama rasti veiksmingesnių reagavimo būdų, valstybės narės turėtų perduoti Komisijai atitinkamus statistinius duomenis apie nusikalstamų veikų, susijusių su padirbtais banknotais ir monetomis, taip pat patrauktų baudžiamojon atsakomybėn ir nuteistų asmenų skaičių;
- (26) siekiant tikslo kovoti euro banknotų ir euro monetų padirbinėjimu, susitarimai su trečiosiomis šalimis, visų pirma tomis, kurios naudoja euro kaip valiutą, turėtų būti sudaromi laikantis atitinkamų Sutartyje numatytų procedūrų;
- (27) šia direktyva paisoma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintų pagrindinių teisių ir principų, pirmiausia teisės į laisvę ir saugumą, teisės į privatą ir šeimos gyvenimą, laisvės pasirinkti profesiją ir teisės dirbti, laisvės verstis verslu, teisės į nuosavybę, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, nekaltumo prezumpcijos ir teisės į gynybą, teisėtumo ir nusikalstamos veikos bei baudmės proporcingumo principų, taip pat teisės nebūti antrą kartą teisiamam ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką. Šia direktyva minėtos teisės ir principai turėtų būti visapusiškai gerbiami ir atitinkamai įgyvendinami;
- (28) šia direktyva siekiama iš dalies pakeisti ir išplėsti Pamatinio sprendimo 2000/383/TVR nuostatas. Kadangi pakeitimų, kuriuos reikia padaryti, yra daug ir jie yra svarbūs, siekiant aiškumo visas tas pamatinis sprendimas turėtų būti pakeistas valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu;

- (29) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. apsaugoti euro ir kitas valiutas nuo padirbinėjimo, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl šios direktyvos taikymo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (30) pagal prie ES sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą, todėl ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (31) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Airija pranešė pageidaujanti dalyvauti priimant ir taikant šią direktyvą;
- (32) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius bei 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šią direktyvą, todėl ji nėra jai privaloma ar taikoma,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos minimalios taisyklės dėl nusikalstamų veikų ir sankcijų apibrėžimo euro ir kitų valiutų padirbinėjimo srityje. Ja taip pat nustatomos bendros nuostatos, skirtos kovai su tomis veikomis sustiprinti ir jų tyrimui pagerinti bei geresniam bendradarbiavimui kovojant su padirbinėjimu užtikrinti.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) valiuta – banknotai ir monetos, kurių apyvarta yra teisiškai leista, įskaitant euro banknotus ir monetas, kurių apyvarta yra teisiškai leista pagal Reglamentą (EB) Nr. 974/98;
- b) juridinis asmuo – subjektas, turintis teisinį subjektiškumą pagal taikytiną teisę, išskyrus valstybes ar valdžios funkcijas vykdančias viešąsias įstaigas bei viešąsias tarptautines organizacijas.

3 straipsnis
Nusikalstamos veikos

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už šiuos tyčinius veiksmus būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką:
 - a) apgaulingą valiutos gaminimą ar perdirbimą bet kuriuo būdu;
 - b) apgaulingą padirbtos valiutos išleidimą į apyvartą;
 - c) padirbtos valiutos įvežimą, išvežimą, gabenimą, gavimą ar įsigijimą numatant ją išleisti į apyvartą ir žinant, kad ji yra padirbta;
 - d) apgaulingą gaminimą, gavimą, įsigijimą ar laikymą:
 - i) priemonių, gaminių, kompiuterinių programų ir duomenų bei bet kurių kitų priemonių, specialiai pritaikytų valiutai padirbti ar perdirbti; arba
 - ii) apsauginių požymių, pavyzdžiui, hologramų, vandens ženklų ar kitų valiutos sudedamųjų dalių, padedančių apsaugoti nuo padirbinėjimo.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytus veiksmus būtų baudžiama ir tais atvejais, kai jie yra susiję su banknotais arba monetomis, kurie yra gaminami arba yra pagaminti naudojant teisėtą įrangą ar medžiagas, pažeidžiant teises ar sąlygas, pagal kurias kompetentingos institucijos gali išleisti banknotus arba monetas.

3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 1 ir 2 dalyse nurodytus veiksmus būtų baudžiama ir tais atvejais, kai jie yra susiję su banknotais ir monetomis, kurie dar nėra išleisti, tačiau yra skirti išleisti į apyvartą kaip teisėta mokėjimo priemonė.

4 straipsnis

Kurstymas, bendrininkavimas ir kėsینimasis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 straipsnyje nurodytų veikų kurstymą ar bendrininkavimą jas darant būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už kėsینimąsi padaryti 3 straipsnio 1 dalies a, b arba c punkte, 3 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytą nusikalstamą veiką, kai ji yra susijusi su 3 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytais veiksmiais, būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

5 straipsnis
Sankcijos fiziniams asmenims

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 ir 4 straipsniuose nurodytus veiksmus būtų baudžiama taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias baudžiamąsias sankcijas.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas nusikalstamas veikas, 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas nusikalstamas veikas, kai jos yra susijusios su 3 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytais veiksmais, būtų baudžiama taikant maksimalią sankciją, kuria numatomas laisvės atėmimas.
3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas nusikalstamas veikas ir 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas nusikalstamas veikas, kai jos yra susijusios su 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytais veiksmais, būtų baudžiama skiriant maksimalią bent aštuonerių metų laisvės atėmimo bausmę.
4. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytas nusikalstamas veikas ir 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas nusikalstamas veikas, kai jos yra susijusios su 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytais veiksmais, būtų baudžiama skiriant maksimalią bent penkerių metų laisvės atėmimo bausmę.

5. Už 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą nusikalstamą veiką valstybės narės gali numatyti kitas veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias baudžiamąsias sankcijas nei nurodytos šio straipsnio 4 dalyje, įskaitant baudas ir laisvės atėmimą, jei padirbta valiuta buvo gauta nežinant, kad ji yra padirbta, tačiau realizuota žinant, kad ji yra padirbta.

6 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn už 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, kurias jų naudai padarė asmuo, veikęs individualiai arba kaip tokio juridinio asmens organo narys ir užimantis to juridinio asmens struktūroje vadovaujančias pareigas, jeigu jis turėjo teisę:
- a) atstovauti juridiniam asmeniui;
 - b) priimti sprendimus juridinio asmens vardu; arba
 - c) vykdyti kontrolę juridinio asmens struktūroje.
2. Valstybės narės užtikrina, kad juridinis asmuo galėtų būti traukiamas atsakomybėn, kai dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens nepakankamos priežiūros arba kontrolės jam pavaldus asmuo galėjo padaryti 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas to juridinio asmens naudai.

3. Juridinio asmens atsakomybė pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis nepašalina fizinių asmenų, padariusių, kursčiusių ar padėjusių padaryti 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, baudžiamosios atsakomybės.

7 straipsnis

Sankcijos juridiniams asmenims

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad juridiniam asmeniui, patrauktam atsakomybėn pagal 6 straipsnį, būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios sankcijos, kurios apima baudžiamąsias arba ne baudžiamojo pobūdžio baudas ir gali apimti kitas sankcijas, pavyzdžiui:

- a) teisės į valstybės teikiamas lengvatas arba pagalbą atėmimas;
- b) laikinas ar nuolatinis teisės verstis komercine veikla atėmimas;
- c) teisminės priežiūros skyrimas;
- d) likvidavimas teismo nurodymu;
- e) laikinas ar galutinis įmonių, su kurių pagalba buvo įvykdyta nusikalstama veika, uždarymas.

8 straipsnis

Jurisdikcija

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kad nustatytų savo jurisdikciją 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų atžvilgiu, jeigu:
 - a) nusikalstama veika visiškai ar iš dalies padaryta jų teritorijoje; arba
 - b) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra vienas iš jų piliečių.
2. Kiekviena valstybė narė, kurios valiuta yra euro, imasi būtinų priemonių, kad nustatytų savo jurisdikciją 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų, padarytų už jos teritorijos ribų, atžvilgiu, bent jau tais atvejais, kai jos susijusios su euro, ir jeigu:
 - a) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra tos valstybės narės teritorijoje ir nėra išduotas; arba
 - b) su nusikalstama veika susiję padirbti euro banknotai ar monetos yra surandami tos valstybės narės teritorijoje.

Siekdama patraukti baudžiamojon atsakomybën už 3 straipsnio 1 dalies a punkte, 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas nusikalstamas veikas, kai jos yra susijusios su 3 straipsnio 1 dalies a punktu, taip pat už kurstymą vykdyti, bendrininkavimą vykdant ir kësiniþasi įvykdyti tas nusikalstamas veikas, kiekviena valstybë narë imasi būtinų priemonių užtikrinti, jog jos jurisdikcijos nustatymui nebūtų keliama sąlyga, kad veiksmai yra nusikalstama veika toje vietoje, kurioje jie buvo įvykdyti.

9 straipsnis

Tyrimo priemonës

Valstybës narës imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą atsakingi asmenys, padaliniai ar tarnybos galëtų naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, pavyzdžiui, tomis, kurios naudojamos organizuoto nusikalstamumo ar kitų sunkių nusikaltimų atvejais.

10 straipsnis

Pareiga perduoti padirbtus euro banknotus ir monetas padirbtų pinigų analizės ir suradimo tikslais

Valstybės narės užtikrina, kad baudžiamojo proceso metu nacionaliniam analizės centrui ir nacionaliniam monetų analizės centrui būtų leidžiama nedelsiant ištirti įtariamai padirbtus euro banknotus ir monetas, kad būtų galima atlikti jų analizę, nustatymą ir surasti daugiau padirbtų pinigų. Kompetentingos institucijos būtinus pavyzdžius perduoda nedelsdamos ir ne vėliau kaip priėmus galutinį sprendimą dėl baudžiamojo proceso.

11 straipsnis

Statistiniai duomenys

Valstybės narės bent du kartus per metus perduoda Komisijai duomenis apie 3 ir 4 straipsniuose nustatytų nusikalstamų veikų ir už tuose straipsniuose nustatytas nusikalstamas veikas patrauktų baudžiamojon atsakomybėn bei nuteistų asmenų skaičių.

12 straipsnis
Komisijos ataskaitos ir peržiūra

Ne vėliau kaip ...^{*} Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą. Ataskaitoje vertinama, koku mastu valstybės narės ėmėsi šiai direktyvai įgyvendinti būtinų priemonių. Kartu su ataskaita, jei būtina, pateikiamas atitinkamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

13 straipsnis
Pamatinio sprendimo 2000/383/TVR pakeitimas

Pamatinis sprendimas 2000/383/TVR pakeičiamas nedarant poveikio valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, pareigoms, susijusioms su Pamatinio sprendimo 2000/383/TVR perkėlimo į nacionalinę teisę terminu.

Valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu nuorodos į Pamatinį sprendimą 2000/383/TVR laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

^{*} OL: prašom įrašyti datą: 5 metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

14 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo ...^{*}. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

^{*} OL: prašom įrašyti datą: 24 mėnesiai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

16 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartį skirta valstybėms narėms.

Priimta ...

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas
